

רמות השבים

עלון הכפר

גיליון 9

נובמבר 2013 מר חשוון תשע"ג

80

לרמות-השבים

1933 - 2013

הכפר השיתופי הראשון בישראל

on.ramot.hashavim@gmail.com

משולחן הוועד המקומי

חגיגת ה-80

הערב המרגש שחתם את שנת ה-80 לרמות השבים, בו נטלו חלק תושבים רבים על הבמה, על המסך ומאחורי הקלעים, הראה לנו את רמות השבים היפה והטובה, את האנשים הנפלאים שמתגוררים פה ונרתמים בכל ליבם לעשייה התנדבותית, את הקהל הנהדר שבה לצפות, להנות ולהיזכר.....

קבלנו תגובות חמות לרוב ואנו מבקשים להודות שוב לכל המתנדבים, המשתתפים והמפרגנים, שמחים שהצלחנו לגעת ברובכם וכי זיכרון ערב נפלא זה, ילווה אותנו עוד שנים רבות.

גן ילדים חדש

בימים אלה אני מתחילים בבניית גן ילדים חדש שיצטרף לאשכול הגנים הנוכחי (גן רמות וגן סיגלון) ואנו מבקשים את סבלנות הורי הילדים הנמצאים בגני הילדים בפרט ואת כלל התושבים בכלל, במהלך העבודות.

הגן החדש ייתן מענה לילדים הצעירים ביישוב כך שיוכלו ללמוד בגן ברמות השבים ללא צורך לנסוע לגנים בגבעת חן ובירקונה.

אנו פונים אליכם לעזור לנו לבחור שם חדש לגן.

למי שיש רעיון – מוזמן להודיע למזכירות עד סוף חודש נובמבר 2013.

מבנה השירותים הצמוד לבית העם יעבור חידוש ושיפוץ יסודי לטובת המשתמשים.

שכונת התרנגול

קיימת פעילות ענפה להסדרת התשתיות בשכונה. תכניות הכבישים והמדרכות ל פני סיום ואנו מקווים לתחילת ביצוע בהקדם. כמו כן ממשיכים בטיפול בנושא תשתית הביוב והכיוון המסתמן הנו הובלת השפכים למערכת הביוב של הוד השרון.

תכנית המתאר

בעקבות שאלה שעלתה בנושא ניגוד עניינים של יו"ר הוועד המקומי ביחס לתכנית המתאר, הנושא נבדק ע"י היועצת המשפטית של המועצה האזורית ולא נמצא כל ניגוד עניינים. להלן מכתב היועצת המשפטית כלשונו:

מועצה אזורית דרום-השרון

קרית המועצה ת.ד. 500 נוה ירק 49945 טל. 03-9000500 פקס. 03-9000501
www.drom-hasharon.org.il

המחלקה המשפטית
טל' 03-9000547/8 פקס' 03-9000549

תאריך: 16 אוקטובר 2013

אייל
אלישמע
בית ברל
גבעת השלושה
גבעת חן
גן חיים
גני עם
לכבוד
גת רימון
ד"ר מוטי דלג'י, ראש המועצה
חגור
מכובדי,
חורשים
ירחיב
ירקונה
כפר מלל
כפר מעש
כפר סירקין
מגשימים
מתן
נווה יסין
נווה ירק
נחשונים
ניר אליהו
נירית
עדנים
עינת
צופית
צור יצחק
צור נתן
רמות השבים
רמת הכובש
שדה ורבורג
שדי חמד

הנדון: ניגוד עניינים-מר יוסי רוזנברג יו"ר ועד מקומי רמות השבים

נתבקשתי ליתן התייחסותי לסוגיית ניגוד עניינים של יו"ר הועד המקומי מר יוסי רוזנברג, שעלתה במהלך מפגש תושבים ברמות השבים שנתקיים ביום 13/2/2013.

1. במפגש זה הוצג בפני תושבי רמות השבים הרעיון בדבר הכנת תכנית מתאר חדשה ליישוב. במהלך המפגש נטען כי על יו"ר הועד המקומי, מר יוסי רוזנברג, להדיר ידיו ורגליו מכל פעילות בנוגע למיזם זה ולחדול מטיפול בקידום הכנת תכנית מתאר חדשה ליישוב. הנימוק שעמד בבסיס הטענה היה, קיומו של ניגוד עניינים אישי של יו"ר הועד.
2. הטענה בדבר ניגוד עניינים שנטענה כלפי מר יוסי רוזנברג נטענה בעלמא, ללא כל ביסוס וללא כל ראיה, ומשום כך יש לדחותה על הסף. בכל מקרה לא ניתן להתייחס אליה או לבחנה, בהיותה אמירה כללית וסתמית.
3. מבלי לגרוע מהאמור לעיל וככל שהטענה בדבר ניגוד עניינים מושתתת על עובדת היותו של יו"ר הועד בעל זכות במקרקעין ברמות השבים, הרי ברי כי חברי הועד המקומי הינם בעלי זכויות בקרקע המצויה בתחום היישוב אותו הם מנהלים, ואולם עובדה זו לכשעצמה אינה יוצרת ניגוד עניינים בין תפקידם כחברי ועד מקומי, האמונים על טובת כלל חברי היישוב, לבין עניינם האישי. זאת בסייג ברור שאינם מטפלים ומקדמים את עניינם האישי והפרטני.
4. מר יוסי רוזנברג משמש בתפקיד יו"ר הועד המקומי לאחר שנבחר ע"י רוב תושבי היישוב למלא תפקיד זה, בבחירות חוקיות ודמוקרטיות. במסגרת תפקידו, מטפל מר רוזנברג במגוון נושאים הקשורים מטבע הדברים ביישוב, בניהולו, בתושביו, במקרקעיו, במוסדות הציבור שבו, בתשתיות, וגם בנושאי תכנון ובניה הנוגעים ליישוב.

מועצה אזורית דרום-השרון

קרית המועצה ת.ד. 500 נוה ירק 49945 טל. 03-9000500 פקס. 03-9000501
www.drom-hasharon.org.il

5. גם אם ישנה השפעה פרטנית של יו"ר הועד על הנושאים הנוגעים לשוב המטופלים ע"י הועד המקומי, אין לסווגה כניגוד עניינים אישי ומן הראוי כי יטפל בהם. הרי בדיוק למטרה זו נבחר ועד הישוב ויושב הראש שלו.
6. זוהי מהותה של הדמוקרטיה המקומית, קרי שיטת הממשל המקומית במדינת ישראל, הן בעיריות, הן במועצות המקומיות ובמועצות האזוריות והן בוועדים המקומיים.
7. שיטה זו מבוססת על הרעיון, לפיו תושבי המקום, באמצעות נציגיהם שנבחרו על פי דין, הם אלו המקבלים את ההחלטות הנוגעות לכלל הישוב ותושביו ואו לחלק ניכר ממנו, והם אלו שיטפלו בנושאים ובעניינים בעלי השלכה והשפעה נרחבות. לתפקיד זה נבחרו ומטלות אלו מחובתם למלא כמשרתי וכנאמני הציבור.
8. עקרון שלטוני זה פועל וחל ללא ספק בעניינה של גיבוש וטיפול בהכנת תכנית מתאר חדשה לישוב רמות השבים, אשר מצויה בשלביה המאד ראשוניים. בנושא זה מעורב הועד המקומי מתוקף תפקידו כנאמן הציבור ושמירה על האינטרסים שלו, ומשתף פעולה עם הועדה לתכנון ובניה.
9. עסקינן איפוא בנושא בעל השפעה נרחבת ביותר, להבדיל מנושא פרטני בעל השפעה צרה ונקודתית, בהיותו עתיד להשפיע על כלל התושבים בישוב ועל מקרקעיהם, וככזה מן הראוי שיהא מטופל על ידי נבחריו הציבור ונציגי הישוב.
10. בבחינת כלל הנסיבות, המסקנה הברורה המתבקשת הינה, כי לא מתקיים ניגוד עניינים אישי לגבי יו"ר הועד וכי אין לסווג את מעורבותו וטיפולו בתכנית המתאר החדשה כ"עניין אישי".

בכבוד רב,
עידית גזית, יו"ר
יועצת משפטית

העתק: מר יוסי רוזנברג-יו"ר ועד מקומי רמות השבים

אייל
אלישמע
בית ברל
גבעת השלושה
גבעת חן
גן חיים
גני עם
גת רימון
חגור
חורשים
ירחיב
ירקונה
כפר מלל
כפר מעש
כפר סירקין
מגשימים
מתן
נווה יסין
נווה ירק
נחשונים
ניר אליהו
נירת
עדנים
עינת
צופית
צור יצחק
צור נתן
רמות השבים
רמת הכובש
שדה ורבורג
שדי חמד

רמות השבים בת שמונים

80

ראש הממשלה

PRIME MINISTER

ירושלים, ו' חשון תשע"ד
10 אוקטובר 2013

מזהה מלי: 342366D

ברכת ראש הממשלה לחגיגות שמונים שנה לייסוד רמות השבים

תושבי רמות השבים היקרים,

אני מברך אתכם במלאות 80 שנה לעליית יישובכם על הקרקע, ביוזמת קבוצה של יהודים שבאו מגרמניה והעניקו לו שם המבטא את חשיבות השיבה לציון.

רמות השבים הנו הכפר השיתופי הראשון שהוקם בארץ-ישראל. בזכות הצלחתו הפך היישוב הקהילתי הייחודי שייסדתם דגם לחיקוי עבור התארגנויות שיתופיות נוספות. כיום פזורים לאורכה ולרוחבה של ארצנו עשרות כפרים שיתופיים, שאופיים התעצב בדמות מפעל המייסדים של רמות השבים.

עם השנים השכלתם להתאים את אופיו הייחודי של היישוב לתמורות הזמן ולבסס קשרי גומלין עם יישובי הסביבה. בזכות השמירה על האופי החקלאי של יישובכם בד בבד עם הבטחת רמה גבוהה של איכות חיים, נחשב רמות השבים לאחד היישובים המשגשגים והמטופחים באזור השרון.

אני מאחל לכם שכשם שהצלחתם לבסס ולקדם את היישוב בשמונה העשורים האחרונים, כך תמשיכו לפתחו גם בשנים הבאות – למענכם ולמען הדורות הבאים.

שאו ברכה ביום חגכם.

בברכה,
בנימין נתניהו

מוקדש לאסנת, בבוקר אירוע ה- 80 אופיר אדלמן

אסנת יקרה ביותר,

בעוד 12 שעות תהיי כבר במרכזו ועיצומו של אירוע ה- 80 שכולנו תקווה ובטחון שיעמוד בציפיות הכלליות, ובעיקר בציפיות האישיות שלך, ובסטנדרטים הכה גבוהים שמנחים אותך.

אז הבוקר, על סף היום "האחרון" וטרם האירוע עצמו, יום שכולו פעלתנות ותפירה של אינסוף פרטים ותיאומים ושל בלת"מים, תקלות אופייניות והפתעות, אני מוצא לנכון לפרגן, להודות לך ולבטא ים של הערכה בלא קשר למה שיתרחש בדיוק הערב בשטח ועל הבמה.

דומני שאת מכירה בשמותיהם יותר אנשים מכל אחד ואחת מאיתנו..
בפרק זמן קצר חברת ליישוב והובלת תהליך מקסים שכולו ויטמינים של בריאות קהילתית ואמנותית. נתת לכולנו שיעור חשוב בדבקות במטרה, בהקפדה על פרטים, ביצירתיות, בסבלנות, ביכולת לעודד, בסגנון קבלת ההחלטות ובאומץ לשנות. הפגנת קור רוח ועוד מכלול מרשים סגולות כמו לקיחת אחריות ונחישות. והומור ורוח טובה, והחיוך הקטן הזה כבר אמרתי?

בלי קשר כאמור למה שיתרחש היום – כבר נעשו כאן דברים ובגדול.
כל זאת בתקופה בה נפטרה אמך ז"ל, ימים של אבדן אישי כה משמעותי שאמנם לא ניכר בפעילות אך בטוחני שבפנים יש גם מנגינות אחרות הרבה יותר מינוריות ועצובות מאלו הצוהלות והחגיגיות המופגנות על הבמה.

קולות האירוע יימוגו וייעלמו פחות או יותר בחצות, הבמה, המתקנים ושלל התפאורה יאספו אף הם וחישי קל ישוב השדה להיות ריק כשהיה. את תלכי לך מן הסתם הלאה לעוד פרויקטים ולעוד מחוזות, האינטנסיביות בה התנהלו דברים קטנים כגדולים בתקופה האחרונה תעלם לה באחת, מה שנקרא חוזרים לשגרה ולשוטף. אבל עם טעם טוב, חיוך קהילתי, כמה וכמה גילויים אישיים וחיבורים בינאישיים חדשים וכו', שלך היה חלק מרכזי וייחודי בהם. שגרה שתובלה בארומה וניחוח שיהפכו עם הזמן לחלק מהמורשת וייזכרו כאן היטב.

אז באמת כל הכבוד אסנת. את אשת מקצוע מרשימה ואדם סבבה שחבל על הזמן. **עשית מעשה** ואת מותירה שובל וחותם משמעותי מזן מיוחד בלב אנשים ובלב יישוב.

אגב, מושי ואני עדיין מתלבטים ומתווכחים עם מתחילים עם הכובע ביד שמאל או בימין..
שיהיה ערב ממש מוצלח מכל הבחינות ואני מתנצל מראש על הפשלות האישיות שלי הצפויות על הבמה. גם אם אף אחד לא ישים לב אני יודע שאת תבחיני, בי ובכל אחד, כדרכך.

תערוכת כלים של פעם 3ביקה ביקף (כפר מ"ף)

שם בְּחָצֵר של מאן דהוא,
פגשתי בכלים של היא והוא,
חשתי בְּחַיִּים אשר לפני שנים
איך הרגשנו אז טבעי כילדים.

בלי מחשב נייד ופלאפון צמוד,
הכל היה פשוט, טבעי אהוד,
בלי קידמה של טכנולוגיה
והייטק לאנלוגיה,

פתיליה, פרימוס ומגהץ פחמים,
בְּסֶכֶסֶת ומחבט שטיחים,
מאזניים, מְזַרְעֵת וּמְתַחַחַת,
פעמון למצוקה ומכסחת.

סיר פלא לאפיית עוגות,
וגם סיר לילה למטלות.
אבן משחזת וּפְדֵי חלב
ומכונת כתיבה לכל כתב.

סיפולוקס ומטחנת בשר,
ומקרר קרח על הבר,
ואופניים עם דינמו לפנס
וסְפָרְטוֹר להפרדת שומן גס.

כן אז היו זמנים,
עכשיו אולי אנו שונים,
אולי משתוממים מתייפיפים,
אולי מתוחכמים ודרדקים.

אז איפה היינו בחגיגות ה- 60 של הכפר?

הדס אביסדר'ס

לאחר האירוע המרשים שחגגנו לכבוד יום ההולדת ה-80 של רמות השבים, דפדפתי קצת בעלוני היקינתון מלפני עשרים שנה וראיתי שישנם שינויים בתחומים רבים, אך ישנם דברים שלא משתנים...

היקינתון - נכתב והוצא לאור ע"י רפי דגן ז"ל ובעזרתה של בתו - ענת קבילי. רפי ריכז את כל העבודה והצליח להוציא במשך כארבע שנים 12 גיליונות. כל ארבעה חודשים - גיליון. **תקשורת** - בגלל הרצון של המועצה המקומית רמות השבים (כן, היינו אז מועצה מקומית ולא חלק מ.מ.א. דרום השרון) לעדכן את התושבים, הם לא הסתפקו בעלון ולכן החליטו להוציא דפי מידע תקופים.

חינוך - בישוב היה בית ספר עצמאי שהופעל ומומן ע"י התושבים. הקמתו היתה קריאת תגר כנגד משרד החינוך. לימים, לאחר הצבעה סוערת ובהסכמת הרוב, חזרו ילדינו ללמוד בבתי"ס אהרונוביץ.

פני הכפר - כאז כן היום, המועצה המקומית רצתה לשמור על הצביון הכפרי של הישוב. הוועד החליט על ביוב מרכזי במקום בורות ספיגה פרטיים ועל סלילת כבישים במקום דרכי האספלט. בקרב התושבים היו לא מעט מתנגדים לשתי החלטות אלו.

בית העם - שיפוץ המבנה כלל הכנסת מערכת מיזוג אוויר. כמו כן דנו באפשרות ליצור במתחם שלו מוזיאון מקומי. ההצעה ירדה בגלל הצורך בתקצובו ובהקצאת שטח מתאים. בימינו הארכיון של הכפר מתחיל לקרום עור וגידים.

ביטחון - החלה הפעילות של האחראי על הביטחון. הנושא היה אז והיום באחריות מזכיר הישוב.

בריכת השחייה - הבריכה היתה מרכז חברתי לכל הגילאים. הוחלט אז על פיתוח הבריכה, כולל חדר כושר ובדיקת האפשרות לבריכה מחוממת בחורף. היום הבריכה משמשת בעיקר מנויים מחוץ לכפר ופעילה רק בקיץ.

נדידת תושבים - צעירי הכפר עזבו את המקום ומספר הילדים היה מצומצם ביותר. היו קבוצות של 7 עד 15 ילדים במחזור. בעשור ההוא החלו לחזור בני ותיקים ונכדיהם והגיעו משפחות חדשות. נבנו עשרות בתים חדשים ברחבי הכפר ונבנה רחוב הדקל.

תנועת הנוער - כבר עברנו ממחנות העולים לאיחוד החקלאי. התנועה החלה סוף סוף לשגשג והיו כ-60 ילדים בכל הגילאים. כיום יש כ-250 בני הכפר ועוד 125 ילדים ש"אימצנו" מהסביבה.

תחבורה - כביש 531 היה בשלבי תכנון. המועצה המקומית דרשה וקיבלה מיגון אקוסטי בכביש 4 והובטח רמזור ליציאה לכפר מל"ל בכניסה הראשית של רמות השבים. **בית עלמין** - כבר אז הורגש המחסור במקום ולכן הוחלט על יציקה וכריית קברים מתוכננת. (היום מדברים על קבורה בקומות).

תרבות - מסורת המסיבות היתה בעיצומה. היו מתנדבים רבים בארגון (מבוגרים ונוער מהתנועה). חגגנו את חנוכה, ט"ו בשבט, פורים לילדים ולמבוגרים, יום העצמאות, טיולים לוותיקים ויום אומנות. ו... כן, גם אז ענת קבילי התנדבה לארגן אירועי תרבות ביחד עם תושבים נוספים כגון אתי דמבו, יענקל'ה קלדרון, אורית פוביצר ועוד. ולא תאמינו - טלי יפה הנעימה לכולם בשירתה.

תקציב - ואחרון אחרון חביב, אין שינוי תחת השמש - התקציב לכל הנושאים הנ"ל התבסס ברובו על תשלומי המיסים של התושבים. המדינה הקצתה לנו מעט מאד תקציבים נוספים אך המועצה ידעה להצטמצם בתקציב הקיים ועל כך קיבלה פרסים מהמדינה - מענקים כספיים.

בסיכומו של דבר, במשך עשרים ושש שנים אני גרה בכפר שאני אוהבת, למרות שיש בו מקום לשיפורים. אך הוא שלנו, נבנה בכוחותינו ועונה לצרכינו. איכות חיינו תלויה בהתנדבות, בעזרה ההדדית ובשיתוף הפעולה של כולנו. אני מקווה שיהיו לנו עוד לפחות שמונים שנים של חיי כפר שיתופיים ואיכותיים.

ברכות לתנועת הנוער

דברי יובל מ' לו, ככל הנאצר, בחג האצלות

חניכים, הורים, ועד המושב, נציגי התנועה, נציגי המועצה חג מעלות שמח. **קודם כל תודות מיוחדות:**

ועדת נוער שפועלת מסביב לשעון לטובת הנוער של המושב.
תמר בירם שלקחה על עצמה בשנה האחרונה תפקיד נוסף – להיות אוזן קשבת לרכז הנוער לדאוג לו, אז תמר המון תודה.
טל רוזנגרטן – שחזר לשורות הלול אחרי השירות הצבאי שלו ונתן כאן מעל ומעבר עבור הנוער והיה לי לשותף מדהים.
אמיר המזכיר שנמצא כאן כדי לפתור כל בעיה.
לאריאלה, המזכירה האלופה שלנו שתמיד מתנדבת בכיף ועוזרת מעל ומעבר.
לועד רמות השבים ולמועצה אזורית דרום השרון שבלעדיהם לא הייתה מתאפשרת כל הפעילות הענפה.

אני שמח לפתוח את שנת הפעילות השנייה שלי כאן ברמות השבים עם הצוות המדהים שנבנה פה לאורך השנים.
כששואלים אותי מה זה הדבר הזה שנקרא לול קשה לי להסביר. זה לא בדיוק עוד סניף של האיחוד כמו שאר הסניפים. זה גם לא דומה לשום סניף שראיתי בתנועות הנוער השונות. קורה פה משהו אחר.

אז תנו לי להציג לכם מה בעצם קורה פה – תנסו לעקוב – קורה פה די הרבה.
-הדרכה של ילדי רמות השבים – 140 חניכים בשכבה הצעירה.
-הדרכה בשכונת שרת הסמוכה - 25 חניכים.
- הדרכה בבית הספר קוממיות בשכונת פרדס כץ בבני ברק - 100 חניכים.

ועדות:

-ועדת קוממיות ושכבה ג' - אחראים על פעילויות גימל לאורך השנה ועל הפעילות בקוממיות.
-ועדת שכב"ג ופעילות שיא - אחראית על אירועי התרבות של השכבה הבוגרת ועל פעילויות שיא לכל הלול - די-י"ב.
-מחסן וגינה - אחראים על הציוד ועל גינה של 4 דונם בשטח הלול.

-ועדת מחנאות - אחראית על לימוד תחום המחנאות, תרנים למסדרים ושבת מחנאות לכל חניכי הלול!
השנה נוספו לנו עוד 5 חבריה שפתחו בדרך חדשה – צוות י"ב שלוקח תפקידים חשובים:
-בתפקיד "גבר על" - עומרי מי -רז מי"ב שאחראי על אדמיניסטרציה, אירועי הלול והוצאת מפעלים.
-לירון לוצאטו - מרכז את אחראי הוועדות ודואג לפעילות הענפה של הוועדות.
-יואב בירם ואלון דעבול מי"ב - מדריכים אחת לשבוע את כיתה ט', דואגים לשילוב שלהם בצוות ובכלל לכל ילדי השכבה.
-עמית ורסנו - הגרעינר שלנו - מדריך את קבוצת חבורת המאפיה - משכבה י'.
-והדרכת קבוצת י"א - שנקראת CSN וי"ב על ידי.
סך הכל מדובר ב- 250 ילדים ובני נוער ברמות השבים שעוברים פעילות בלול.
סך הכל 375 ילדים ברמות השבים ומחוצה לה שהלול מצליח לגעת בהם.
בהחלט עשייה מרשימה עבור נוער – זה לא עוד סניף של תנועת נוער!
אנו מתחילים את השנה בצורה קצת שונה. בהדרכה מושם דגש על בניית קבוצות ועשייה.
התחלנו לעבוד עם מודל חדש – לפי המודל אנחנו לא מחנכים לערכים במרכאות אלא עושים ערכים.
אנחנו לא מדברים על דמוקרטיה תיאורטית – אנחנו עושים דמוקרטיה בקבוצה.
אנחנו לא מדברים על איכות הסביבה – אנחנו פועלים לפי ערכי הקיימות.
אנחנו לא מדברים על כוחה של הקבוצה – אנחנו עושים קבוצה.
בתחום הפעילים – בראש כל ועדה עומד חניך רציני מי"א שדואג לפעילות השוטפת של הוועדה ולחניכים שלו – מה שבטוח, לא חסר להם מה לעשות!
אני מאחל לכל חניכי הלול שנה מבורכת של עשייה ועבודה קשה.
חג מעלות שמח

סכנות ברשת האינטרנט **סימור סטרטגיה**

שלום לכולם, אני כותבת עבור כל מי שהנושא מעניין אותו, ואני מעריכה שיהיה זה כל הורה שהילד שלו מספיק עצמאי כדי לגלוש באינטרנט, אך לא מספיק עצמאי כדי לנהל את עצמו בעולם שנפתח לפניו, ולהבין מספיק את משמעות האינפורמציה שהוא מספק וכמובן את זו שהוא נחשף אליה.

**מה אנחנו יודעים על פעילות ילדים באינטרנט בכלל ובפייסבוק בפרט?
מי הם החברים שלו בפייסבוק? האם החבר אמיתי או מזויף?
האם ילדיי חושפים מידע אישי על עצמם ועלינו?
האם הילד נחשף לפגיעה/הטרדה/איומים ברשת?**

אני כיום אמא לארבעה ילדים, כאשר הגדולה שבהם אומנם רק בת 8, כך שאינני נדרשת עדיין להתמודד עם הנושא בפועל, אך בקצב הקדמה והילדים שלנו שגדלים הרבה לפני שאנחנו מספיקים לעכל זאת, מצאתי את עצמי במהלך השנה האחרונה קוראת יותר ויותר על מקרים בהם אנו עדים לכך שהאינטרנט פותח לילדנו עולם רחב הרבה יותר מהעולם שאנו פותחים בפניהם, תוך אשליה שהוא בשליטה.

קרובת משפחה מנהלת בית ספר הפנתה את תשומת ליבי לאתר של גלעד האן אשר במשך 20 שנה שירת במשטרת ישראל בתפקידי חקירות שונים ובעשור האחרון בתפקיד חוקר עבירות ופשעי מחשב.

למי שזה מעניין אותו, חפשו בגוגל "גלעד האן" - ותמצאו שם הרבה מידע בנושא.

בהצלחה.

מה נשמה **איכאף רוג'יף?**

דתות ומסורות רבות מדברות על הישארות הנפש ועל גלגול נשמות. האם הנפש באמת נשארת ומתגלגלת?

מאמר זה הוא תקציר של מאמר בשם זהה שפרסמתי באתר "אחד נגד כל הדת" בבלוג "מעגלתו של חילוני" אותו אני עורך.

כדי לקרוא את המאמר המלא (וזה כדאי כי יש שם הרחבות ותימוכין לנאמר כאן) יש להיכנס לאתר 1vsdat.org ובתוכו לחוץ דעות = בלוגים = מעגלתו של חילוני.

מתקשרים לסוגיהם טוענים שהם יוצרים קשר עם נשמות המתים וגוברים כסף מאנשים שרוצים לקבל עצה או מידע מקרובים או רחוקים שעברו מן העולם. האם המתקשרים אכן מספקים את השירות אותו הם מתיימרים לספק? האם יש בכלל יסוד להנחה שבבסיס כל אלה – הנחה שעל פיה יש לנפש קיום נפרד מקיומו של הגוף?

רוב האנשים שאינם מאמינים בקיומן של כל התופעות הני"ל – אומרים שחוסר האמונה שלהם נובע פשוט מסקפטיות ומכך שאיש מעולם לא הראה להם עובדה שתשכנע אותם בנכונות הטענות. מעטים האנשים שעמדו על העובדה שכל הטענות הללו אינן עולות בקנה אחד עם מידע סותר שכבר ידוע להם עצמם.

כדי להתייחס לשאלת קיום הנשמה הנפרדת מן הגוף באופן רציני חייבים לנסות להגדיר מהו אותו דבר שאנו מכנים נשמה או לפחות לציין מספר תכונות של אותו דבר. בואו ננסה לראות מהן אותן תכונות.

זיכרון:

רוב בני האדם יסכימו עם הטענה שלנשמה צריך להיות זיכרון. מבחינה סובייקטיבית, הזיכרון הוא הדבר היחיד שמקשר בין מי שהייתי אתמול לבין מי שאני היום. נדמה לי שהתבוננות פנימית תביא כל אדם למסקנה שמה שמגדיר אצלו מבחינה סובייקטיבית את רצף הקיום אינו אלא הזיכרון. לא מפליאה גם העובדה שרוב העדויות לכאורה של גלגול נשמות או תקשור עם נשמות מבוססות על כך שהנשמה זוכרת משהו מן התקופה בה שכנה בגוף האדם המוכר לנו.

אם נשלול את העובדה שהנשמה זוכרת, נשמוט, למעשה, את הבסיס מתחת לכל אותן עדויות לכאורה. נראה לי גם, שבגלל הזיהוי הסובייקטיבי של רצף הקיום עם הזיכרון, לא יתעניין איש בקיומה של נשמה הנעדרת אותו. הרי ברור שהאטומים המרכיבים את גופנו ממשיכים להתגלגל בטבע ומתגלגלים בגופם של בעלי החיים שאוכלים אותו לאחר מותו ואולי אף מגיעים במעלה שרשרת המזון לבני אדם אחרים אבל גלגול מסוג זה לא מעניין איש.

תכונות אופי:

למרות מרכזיותו של הזיכרון בהגדרת הנשמה אצל רוב בני האדם, ימצאו כאלה שיטענו שיש משמעות לנשמה שלמרות שאינה משמרת את הזיכרון, היא נושאת את תכונות האופי.

יכולות וכישרונות:

יהיה גם מי שיאמר שיכולתו המופלאה של אדם זה או אחר בתחום מתמטיקה היא תוצאה של היותו גלגול של מתמטיקאי ידוע וכדומה.

אם כן – האם הגיוני שיש לנו נשמה המשמרת זיכרון או תכונות אופי או יכולות כלשהן גם בעת מות הגוף?

לדעתי יש בידינו כיום מידע רב המאפשר קביעה כמעט וודאית שהתשובה לכל השאלות הני"ל היא שלילית. העדויות עליהן אני מבסס טענה זו הן רבות, למרבה הצער, והן עולות מקשיי תפקוד שאנו נתקלים בהם בעקבות תאונות, ניתוחים, מחלות, סמי הזיה ועוד.

אני מניח שכל מי שקורא מאמר זה כבר שמע על מחלת אלצהיימר. מחלה נוראית זו מפשיטה את האדם בזה אחר זה מזיכרונו, יכולותיו ותכונות האופי שלו. אבדן הזיכרון יכול להגיע עד כדי כך שלא יזהה את האנשים שהיוו את מרכז חייו הבריאים – את בני משפחתו הקרובים ביותר. אבדן היכולות עלול להשאיר את האדם חסר אונים לחלוטין. אדם טוב ונעים הליכות יכול להפוך לרגזן ותוקפני.

כל התופעות הללו מתרחשות כאשר האדם עודו בחיים – כלומר – כאשר מי שמאמין בקיום הנשמה שאינה תלויה בגוף – יאמר שנשמתו טרם פרחה.

כאמור – גם תאונות שונות יכולות להביא לידי אבדן זיכרון, אבדן ויכולות שונות, ושינוי אופי. אבדן הזיכרון יכול להיות חלקי או מלא ויכולות מסוימות יכולות להעלם בשעה שאחרות נשמרות ללא פגע.

מסתבר, אם כן, שכל תכונה שאנו עשויים לזהות כתכונה של הנשמה, נעלמת כאשר יש פגיעה במוח, למרות שהנשמה לא עזבה את הגוף. האם אין פירוש הדבר שהתכונה, בעצם, אינה תכונה של הנשמה אלא של המוח?

מועדון ההרצאות ע שלישי בחדר ותיקים

אריט סולט

תכנית מרצים והרצאות לחודשים נובמבר-דצמבר :

12.11.13	אמי שקדי, מרצה לאמנות ותרבות אירופה	דרך המשי
26.11.13	אהרון לשם	בגידה בשרות הביטחון
10.12.13	אילן ברק בימאי, מפיק ומומחה לתקשורת	האדם כשחקן
24.12.13	אביבה גשור	הנדיב הלא ידוע

ההרצאות מתקיימות אחת לשבוע, בימי שלישי אחה"צ, משעה 17:30, בחדר ותיקים הציבור מוזמן.

קונצרטים בגני עם

אריט סולט

לא צריך להרחיק לתל-אביב כדי ליהנות ממיטב המוזיקה. זו העונה ה-16 שמתקיימים בגני-עם מדי חודש קונצרטים קאמריים עם טובי הנגנים. האמרגן אורי צור הוא אשר מביא לנו לגני-עם את האמנים וההרכבים שמופיעים במוזיאון ובאולמי קונצרטים ידועים. השבוע נהנינו מנגינתה הנפלאה של שלישיה מיוחדת: שלושה נגנים ישראלים צעירים: הזוג ליפקינד, צ'ילן וכנרית, והפסנתרן רומן זסלבסקי, המככבים כיום בברלין ובעולם. האווירה האינטימית והקהל הנאמן אף הם מאפיינים את הקונצרטים האלו. אני ממליצה בחום לאוהבי המוזיקה להציץ ולהיפגע. ותודה מיוחדת לחנה ודודי הלפרין היוזמים והאחראים ל"מפעל" זה. אפשר להתעדכן בדוא"ל: hahalp@netvision.net.il . טלפון 09-7405414

על השירות בוועד המקומי

אוי זאלטן

בתור מי שהיה חבר ועד בשתי הקדנציות האחרונות, אני מציע לנציגות הצעירה שהצטרפה לישוב ולכל אלה שאנחנו פוגשים בשמחה באירועי הכפר, לשקול ברצינות להתנדב לוועד החדש שיקום.

הצטרפו למי מהרשימות והשפיעו כל אחד על פי תחומי העניין שלו. הישוב זקוק לרוח גבית דינמית וחיובית שתדע להקשיב ולהיות סובלנית לשונה ולאחר, ולהפנים כי מדובר בתהליכים ולא רק בתוצאה.

השנים שבהם עסקתי בהתנדבות, אף כי גזלו שעות פנויות רבות בערבים, חיברו אותי לאנשים בוועד שרוב הסיכויים שלא הייתי לומד להכיר. אנשים שונים ממני אבל שהמשותף לנו זה אהבת המקום.

היה מעניין לראות כל קדנציה איך קצוות נפגשים ולאט לאט לומדים לשים בצד סיסמאות וניגודים ולהפשיל יחדיו שרוולים לעשייה משותפת.

העשייה הציבורית הזו שונה משגרת היום יום שלנו. יש לה קצב וסגנון אחר וגם הוא נרכש עם הזמן.

המשותף לשני הוועדים בהם הייתי חבר, זה הפרגון ההדדי של חברי הוועד, והנכונות להשלים עם דעת הרוב. לא אופוזיציה וקואליציה כי אם קבוצה מצומצמת שחותרת למטרה משותפת.

הצטבר אצל כולנו ניסיון שתמיד יעמוד לרשות חברי הוועד החדשים.

כל אחד ואחד מכם שאומר לעצמו עכשיו "למי יש זמן לזה בכלל" שלא יבוא במהלך הקדנציה הקרובה בביקורת ודרישות. שהרי ניתנה לכולנו ההזדמנות לעשות עכשיו דברים אחרת, אולי אפילו טוב יותר.

חשוב בעיניי שחברי הוועד החדשים ייצגו את כלל התושבים, ותיקים וחדשים. צעירים ומבוגרים, אבל יותר מכול שיבחרו כאלה שבאופיים הם אנשי פשרה.

חשוב מכל שבראש הוועד יעמוד איש ישר, כריזמטי אבל ענו שיש לו הזמן להוביל את הוועד מול האתגרים שצפויים, עם כזה היה לי הכבוד לעבוד בשתי הקדנציות האחרונות.

בהצלחה ליו"ר ולוועד החדש.

מושי,
חבר ועד
ואחראי מטעם הוועד
על תחום החינוך והנוער

הצגת מועמזו 2017 / ראשות הוועד

אלון רמות

כשפנו אלי בבקשה שאציג את מועמדוטי לראשות הוועד תגובתי הייתה מידיית ואינסטינקטיבית "לא". הפעם האחרונה שעמדתי לבחירה הייתה בכיתה י' בבחירות למועצת התלמידים.

בגינה שלנו עמד עץ אלון תבור בן 300-400 שנה. לדברי מומחים העץ הוא בין הגדולים והמפוארים במדינה כי גדל בשטח פתוח רחוק מבתים וכבישים. בבניית שכונת מתחם האצבע סללו את רחוב תווים, מבצע שאיים על העץ. דברנו עם הקבלן ועם מנהל העבודה שהרגיעו שיש אישור והעץ לא ייפגע. סלילת הרחוב הרגה את העץ (ולא היו אישורים כנדרש). השיעור היה יקר. לא מספיק לדאוג, לבקר ולהתלונן. אם רוצים שעולמנו יהיה טוב יותר, חובה לעשות. נעתרתי לבקשה.

נירה ואני התאהבנו בכפר ממבט ראשון ובמשך 30 שנה לא נחלשה אהבתנו. אנחנו מתגעגעים לכפר הקטן בו נקלטנו אך מבינים שאין חזרה ויש הרבה מה לשפר. אבל בשנים האחרונות מאז נבלענו ע"י המועצה האזורית, אנחנו מפחדים מהתוכניות, הדיבורים והתוצאות בשטח שמאיימים על צביון הכפר ועל אורח חיינו. הבנתי שחייבים להתארגן במטרה לעצור את הסחף הזה שקרה בשנים האחרונות.

בעיני רמות השבים נמצאת בניגוד עניינים כמעט טבעי מול המועצה. אני רואה שני נושאים מרכזיים המנחים אותי בקביעת סדרי העדיפויות של הוועד: החזרת תכנית המתאר לשליטתו המלאה והבלעדית של הכפר, והקצאה הוגנת יותר של הכספים הרבים הנגבים ע"י המועצה בין כארנונה ובעיקר כהיטל השבחה. אלו יאפשרו לשפר ולטפל בנושאים חשובים רבים בכפר.

כמובן שקיימים נושאים רבים אחרים מחינוך, גני הילדים, פעילויות לנוער ועד ניקיון ויופי הכפר. כולם חשובים לי ואם אבחר אדאג להם, אך בראש וראשונה עלינו כולנו להתאחד ולדאוג לכך שהכפר שלנו ישמור על זהותו והדברים המאפיינים אותו ולא יהפוך לפרפר עירוני צפוף.

יש לי, כמו לכולכם, חלומות ותקוות. אני מעודד את כולכם לבוא עם רעיונות ומבטיח אוזן קשבת. הרי בסופו של דבר, הוועד אינו תחליף לתושבים אלא נציגם. מה אני מביא ולמה אני מבקש את אמונכם?

אני מביא נסיון של שנים בניהול והשכלה רחבה. אבל אין לי ספק שיש רבים בכפר עם קורות חיים דומים ואף עם נסיון עשיר יותר בתחום המנהל הצבורי. אני קורא להם לחבור אלי ולהצטרף לרשימה שאני מגבש בימים אלו. מה שאני מבטיח הוא הקשבה, עבודת צוות, יושר, שקיפות, וכמובן, דאגה אמיתית לכפר.

זרנוס :-

מועצת אראסאג הוועד המקומי
 צריגות התפקיד :-

לכולג יעדידונה קלה אלא העתיה וזאא לכר
 חסר אינלרסס אלא סוג לבוא
 יכולת ספיקה לא הלעצויה, קללוא וצואינוה
 המועסי מפולנה אקדריס אנליס סכא עיז

צוקין קשק
 בית העם 5
 רמות השבים.

הבזקים מהעבר

לרגל חג המעלות, אנו מפרסמים הפעם קובץ ובו צילומים וסיפורונים שכתב ראובן שטיינהרדט, בנושא תנועת הנוער בכפר.

א. **1944**: המחנות העולים בגבעת 'שטרייט'
(מקום בו כיום בית מס' 2 ברחוב האלוניס)

שורה עליונה: עדנה אופנהיימר, חווה פלק, ? , אהוד קרון, גבי גוטמן, חווה ורבקה פולק, יואל הרמן, רותי שטייניץ, ? , אלי פוביצר, ? , רות אוברנאואר, מרים שטרן, מיכה נהב, רחל שטיינהרדט, ? .

שורה תחתונה: שלמה (מוץ) יעקובי, רפי רהפלד, אורי (אולי) לוונטל, רחל פולברמכר, ראובן שטיינהרדט, רפי (קופי) לכנר, גבי נהב, משה נבל.

אם אתם מזהים את הדמויות הלא מזוהות – יידעו אותנו

ראובן מעיר:

בתצלום היסטורי זה, של מרבית הנוער של רמות השבים דאז, נמצאים לא רק חברי המחנות העולים, ככתוב. עד כמה שזכור לי: אלי פוביצר, רות אוברנאואר, חווה פלק, רפי רהפלד ומיכה נהב, לא היו במחנות העולים.

ב. תיקונים ותוספות למדור 'הבזקים מהעבר' שפורסם בעלון מס' 7

1. על אריך קנופפמכר, סבא-רבא של יובל מי-רז – שהיה רכז הנוער הראשון של רמות השבים

אני מקווה שאיני טועה, אולם לעניות ידיעותי, רכז הנוער הראשון בהתנדבות (!) בשנת 1944, היה אריך קנופפמכר. הוא הזמין את בני גילי לחלקת הירקות שלו (במקום בו כיום ביתם של חדווה ואוריאל פרידמן) ולימד אותנו לגדל ירקות למען מאמץ המלחמה הבריטי.

בתצלום שלי בחלקת הירקות שגידלתי, נראים ברקע ברושים ועצי הדר. הברושים קיימים עדיין ומפרידים בין משק תרצה ופיקו פרנס, לבין בית אורנה בירנצווייג. עצי ההדר שברקע היו של פרדס מנהיים – וזה מוביל אותי להבזק הבא.

2. טיול המחנות העולים לגליל בפסח תש"ז

ראובן מגלה מי המבוגר המלווה את חברות הילדים ומספר על הטיול

מימין לשמאל: שלמה מוץ (יעקובי), מאיר גבע, חנה ירון (כהן), מרים פרוץ, מאחור משמאל: אהוד קרון

אלה דבריו: שמחתי לראות תמונה שאני צילמתי. מפאת אי זיהוי אחד המצלמים, מצאתי לנכון לתקן את הטעות. התמונה צולמה בכניסה לרמות השבים, בפסח שנת תש"ז (1947) בעת שהמתנו למשאית שתיקח אותנו, את חברי 'השכבה הבינונית' של המחנות העולים, ולאחר מכן תאסוף את חברי קן רעננה, לטיול לגליל. נשמט בזיהוי המשתתפים שמו של המלווה הביטחוני שלנו – **בני גינצבורג**. עד כמה שאני זוכר הוא היה אז נטר - ובחיוכו המתמיד הוא לא רק דאג לביטחוננו אלא גם לרוחנו.

בעת ההיא היה ברור שאנו יוצאים לטיול קשה ומסוכן; וכך לחלק מחברות השכבה, ההורים לא אפשרו לצאת, ביניהן: רותי בלומנטל (לאחר מכן הרץ) רוחמה מיטלמן וחווה שפיר. המשאית הביאה אותנו לצומת כביש הכניסה לקיבוץ בית קשת. משם הלכנו צפונה ועלינו לפסגת הר טורען. שם היינו אמורים לישון בלילה הראשון – אך שנתנו הייתה תיאורטית לחלוטין בקור ששרר אז.

ביום השני המשכנו צפונה עד לפקיעין, כאשר כיתת פלמ"ח מלווה אותנו בעת שעברנו בשדות כפר ראמה. ישנו בבית הכנסת ובבית זינאתי בפקיעין - אני ישנתי על ספסל.

ביום השלישי עלינו לפסגת הגירמק (הר מירון) ירדנו למירון ושוב עלינו לצפת; ולנו בבית ספר ברובע היהודי של צפת.

ביום הרביעי ירדנו מצפת, דרך נחל עמוד, לקיבוץ גינוסר. הלכתי באותו היום, כאשר אני מדדה על רגל אחת, מפאת שבר הליכה (אז עדיין לא הכירו את המושג) כאשר **אהוד ובני** תומכים אותי משני צידיי. לכולנו היה כושר הליכה מצוין מפאת הליכתנו היומית לבית ספר אהרונוביץ; אולם זה שהעמיסו עלינו בגיל 13 – 14 ציוד שינה ומזון לארבעה ימים, היה כנראה קצת מוגזם.

אנחנו מזמינים את תושבי הכפר ללכת בדרכו של ראובן, ולהעשיר את הארכיון בסיפורי העבר המוכרים להם.

כמו כן, פתחנו בארכיון **מדור 'משפחות'**, ובכוונתנו לייחד לכל משפחה תיק הכולל את פרטי המשפחה וכל חומר אחר השייך לה וכן לפרסמם באתר היישוב. לשם כך אנחנו מבקשות מכל התושבים לשלוח אלינו לפחות תמצית של תולדות המשפחה (התמצית תכלול שמות, תאריכים, מקום ההולדת, עיסוקים לפני ואחרי העלייה וכו'). כמובן שכל הרחבה של סיפור המשפחה תתקבל בברכה.

אם אתם זקוקים לסיוע שלנו בהכנת תולדות המשפחה – נשמח לעמוד לרשותכם. ניתן לשלוח חומר לדוא"ל: teud.rh@gmail.com, או לשים במגירה שלנו הנמצאת במזכירות.

לבקשת עזרה או הנחיות – לפנות בדוא"ל הנ"ל ו/או בטלפון:

לאיריס מורג – 050-8320123

לאסנת שירן – 054-4619439

חוג הסועדים

לצערנו לא נרשמו מספיק משפחות לחוג הסועדים. החוג לא ייפתח כמובטח. אני מודים לכל המתנדבים והנרשמים ומבטיחים לנסות שוב בקרוב.

בברכה,

צוות חוג הסועדים

חדש – חוג בפרשת השבוע

מידי יום רביעי, בשעה 20:30, מתקיים חוג בפרשת השבוע עם **עמי כהן** בחדר ותיקים. החוג ללא תשלום ופתוח לכל התושבים !!!
לפרטים: עמי כהן - 050-6839259.

השתתפות בצער

אנו משתתפים בצערה של משפחת מרכוס במות זינה ז"ל.

